

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 06/24

Arbitraal vonnis in de zaak van:

Drs A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr M.E.F. Bots te Utrecht,

tegen:

de stichting **B.,**
gevestigd te Y.,
verweerder,
gemachtigde: mr J.H. Hubben te Arnhem.

Partijen worden hierna aangeduid als “eiser” en “de Stichting”.

1. De procesgang

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 2 februari 2007 met zesentwintig producties, zoals gewijzigd c.q. vermeerderd bij conclusie van repliek van 21 mei 2007, het Scheidsgerecht verzocht
wat betreft de opzegging
primair: de opzegging van de toelatingsovereenkomst door de Stichting nietig te verklaren, althans deze te vernietigen, en de Stichting te bevelen de toelatingsovereenkomst onverminderd na te leven, in die zin dat de Stichting eiser in de gelegenheid stelt om de praktijkuitoefening als cardioloog in het ziekenhuis voort te blijven zetten, alsmede,
C. en D. te gelasten (zonodig door middel van een aanwijzing) om met eiser een samenwerking aan te gaan, alsmede,
de Stichting te veroordelen tot betaling van een dwangsom voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij geheel of gedeeltelijk nalatig blijft aan het te wijzen arbitraal vonnis te voldoen,
subsidiar:
voor zover er sprake is van een rechtsgeldige opzegging, de Stichting te veroordelen tot betaling van een bedrag van € 400.000,-- bij wijze van schadevergoeding, althans een vergoeding naar billijkheid, althans een bedrag door het Scheidsgerecht te bepalen, en,
tot betaling aan eiser van de hem toekomende goodwill,
wat betreft de non-actiefstelling
de Stichting te bevelen de non-actiefstelling in te trekken, alsmede,
de Stichting te veroordelen tot betaling van een dwangsom voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij geheel of gedeeltelijk nalatig blijft aan het te wijzen arbitraal vonnis te voldoen, alsmede,

de Stichting te veroordelen tot betaling van (een voorschot op) vergoeding van de schade die eiser lijdt als gevolg van de non-actiefstelling, alsmede, de Stichting te veroordelen zich garant te stellen voor de betaling van eiser's inkomsten vanaf 20 februari 2007 tot en met de datum van intrekking van de non-actiefstelling

wat betreft de opzegging en de non-actiefstelling

de Stichting te veroordelen tot betaling van de door eiser naar billijkheid gemaakte juridische kosten, kosten rechtens.

- 1.2 De Stichting heeft bij memorie van antwoord van 23 maart 2007 met 33 producties geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure.
- 1.3 Bij brieven van 13 en 25 april 2007 zijn van de zijde van eiser nog twee (27 en 28) respectievelijk vier producties (29 tot en met 32) in het geding gebracht. De Stichting heeft vervolgens op 4 juni 2007 gedupliceerd waarbij nog drie producties in het geding zijn gebracht.
- 1.4 Op 6 juni 2007 heeft te Utrecht de mondelinge behandeling van de onderhavige hoofdzaak en de voorlopige voorziening met betrekking tot de non-actiefstelling, zoals door eiser bij brief van 19 maart 2007 bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakt en bij het Scheidsgerecht bekend onder zaaknummer 07/06 KG, gevoegd plaatsgevonden. Beide partijen hebben hun standpunt aan de hand van pleitnotities nader toegelicht. Ter zitting is eiser bijgestaan door mr Bots. Voorts was aanwezig mevrouw mr M. Christe, kantoorgenoot van mr Bots. De Stichting werd vertegenwoordigd door drs G., voorzitter Raad van Bestuur en bijgestaan door mr Hubben. Voorts was aan de zijde van de Stichting aanwezig dr H., voorzitter medische staf.
- 1.5 Eiser heeft aan het slot van de mondelinge behandeling aangegeven dat gelet op de stand van zaken er geen beslissing van het Scheidsgerecht meer wordt verwacht ten aanzien van de verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening. De Stichting heeft aangegeven hiermee in te stemmen. Het Scheidsgerecht, dan wel zijn voorzitter, zal wel een oordeel geven over de kosten gemoeid met de behandeling van het verzoek naar aanleiding van de opzegging per 15 december 2006, waarvan de mondelinge behandeling op 2 januari 2007 heeft plaatsgevonden (06/23KG), alsmede van het verzoek naar aanleiding van de non-actiefstelling (07/06 KG)
- 1.6 De tien producties die in het kader van de voorlopige voorziening met betrekking tot de non-actiefstelling door eiser in het geding zijn gebracht, zal het Scheidsgerecht beschouwen als te zijn ingebracht in de onderhavige bodemprocedure.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is 56 jaar en sinds 1984 als cardioloog verbonden aan het door (de rechtsvoorganger van) de Stichting geëxploiteerde ziekenhuis. Eiser is thans toegelaten op basis van een toelatingsovereenkomst van 26 september 2000. In het ziekenhuis waren tot 1 januari 2007 nog twee andere cardiologen werkzaam, de heer drs C. en mevrouw drs D. Genoemde drie cardiologen hebben op 1 juli 2001 een

maatschapovereenkomst gesloten. Eiser was in 1985 al een maatschap aangegaan met C.

- 2.2 In juli 2004 is eiser getroffen door de ziekte Chronische Inflammatoire Demyeliniserende Polyneuropathie (CIDP). Als gevolg van deze ziekte kan krachtverlies ontstaan in de handen, voeten, onderarmen en onderbenen. Eiser is ondanks zijn ziekte tot eind december 2005 volledig blijven werken, dat wil zeggen gedurende vier dagen per week. Wel is er sprake geweest van een verschuiving van de werkzaamheden tussen de cardiologen, omdat eiser vanaf medio 2005 geen hartcatheterisaties meer kon uitvoeren.
- 2.3 Met ingang van 9 januari 2006 is eiser - na een korte afwezigheid wegens een acute verslechtering van het ziektebeeld - voor 50% gaan werken, dat wil zeggen voor twee dagen per week. Op 1 november 2006 is eiser voor 62,5 % gaan werken en per die datum ontvangt hij een arbeidsongeschiktheidsuitkering op basis van 45 % arbeidsongeschiktheid.
- 2.4 Bij brief van 11 oktober 2006 heeft mr Hubben - in zijn hoedanigheid van raadsman van C. en D. - eiser medegedeeld dat zij zich op het standpunt stellen dat de maatschapovereenkomst tussen hen en eiser per 31 december 2006 van rechtswege eindigt. In de brief wordt kenbaar gemaakt dat C. en D. het geboden achten dat voor de periode tot 31 december 2006 afspraken worden gemaakt omtrent de praktijkuitoefening door eiser. Bij de totstandkoming van deze afspraken zou de Raad van Bestuur betrokken dienen te worden, zo wordt in de brief aangegeven.
- 2.5 De Stichting heeft bij brief van 10 november 2006 eiser uitgenodigd voor een gesprek. De inhoud van de brief maakt duidelijk dat ook de Stichting ervan uitging dat eiser na 31 december 2006 niet meer als cardioloog werkzaam zou zijn in het ziekenhuis. Tijdens het gesprek dat naar aanleiding van de uitnodiging van de Stichting op 30 november 2006 heeft plaatsgevonden, waren C. en D. niet aanwezig.
- 2.6 Bij brief van 5 december 2006 heeft de Stichting eiser medegedeeld dat het hem niet langer is toegestaan nachtdiensten te verrichten, aangezien dat met het oog op de patiëntenzorg onverantwoord werd geacht. Bij brief van 15 december 2006 heeft de Stichting de toelatingsovereenkomst met eiser tegen 31 december 2006 opgezegd. Aan de opzegging is enerzijds ten grondslag gelegd dat eiser na die datum niet meer zal beschikken over het op grond van de toelatingsovereenkomst vereiste samenwerkingsverband, en anderzijds dat eiser niet langer beschikt over de bekwaamheid om zijn functie als cardioloog uit te oefenen.
- 2.7 Eiser heeft zich wat betreft de opzegging van de toelatingsovereenkomst bij brief van 29 december 2006, tevens houdende memorie van eis gewend tot het Scheidsgerecht en daarbij verzocht tot het treffen van een voorlopige voorziening. C. en D. zijn door eiser gedagvaard in kort geding ter zake van de opzegging van de maatschapovereenkomst. Bij vonnis in kort geding van 29 december 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank te Z. C. en D. verplicht om met eiser in serieus overleg te treden over een regeling welke eiser in staat stelt zijn praktijkuitoefening te blijven voort zetten. Op 3 en 10 januari 2007 hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de drie cardiologen. Tijdens de behandeling door de voorzitter van het Scheidsgerecht van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening op 2

januari 2007 is partijen uiteengezet dat op basis van de voorhanden informatie niet kon worden beoordeeld in hoeverre de ziekte van eiser hem al dan niet volledig belet de praktijk uit te oefenen. Daarbij was van belang dat door partijen geen rapport(en) van één of meer onafhankelijke deskundigen was/waren overgelegd. Partijen hebben toen aangegeven dat nader overleg tussen hen zal plaatsvinden en medegedeeld dat geen beslissing op het verzoek behoefde te worden genomen.

- 2.8 Tussen partijen is niet in geschil dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst tegen 31 december 2006 door de Stichting is geconverteerd in een opzegging tegen 15 juni 2007, hetgeen is geschied bij brief van 31 januari 2007.
- 2.9 De Stichting heeft de leden van de maatschap cardiologie uitgenodigd voor een gesprek op 25 januari 2007. C. en D. hebben, zo deelt de Stichting bij brief van 31 januari 2007 mede, aangegeven geen heil te zien in mediation nu de verschillen van inzicht over de medisch-technische mogelijkheden van eiser te groot zijn en hun vertrouwen in samenwerking met eiser ernstig is aangetast. De Stichting heeft de leden van de maatschap cardiologie vervolgens uitgenodigd voor een bijeenkomst te X. op 14 februari 2007 teneinde te onderzoeken wat de mogelijkheden en kansen zijn van mediation. Eiser heeft de Stichting daarop laten weten niet mee te willen werken aan een dergelijk vooronderzoek nu - zo begrijpt het Scheidsgerecht - naar zijn mening de uitkomst bij voorbaat vaststond.
- 2.10 Bij brief van 20 februari 2007 heeft de Stichting eiser laten weten dat hij met onmiddellijke ingang op non-actief is gesteld. Bij brief van 19 maart 2007 heeft eiser verzocht met betrekking tot de non-actiefstelling een voorlopige voorziening te treffen.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

- 3.1 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen vloeit voort uit artikel 27, tweede lid, van de toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen vast. De bevoegdheid van de voorzitter van het Scheidsgerecht is daarmee gegeven.

4. Beoordeling van het geschil

opzegging

- 4.1 Ingevolge artikel 24, eerste lid, van de toelatingsovereenkomst kan opzegging ervan door de Stichting slechts plaatsvinden op grond van gewichtige redenen van zodanig klemmende aard, dat redelijkerwijs van de Stichting niet gevergd kan worden deze overeenkomst te continueren. De opzegtermijn bedraagt op grond van artikel 24, tweede lid, van de toelatingsovereenkomst zes maanden, tenzij een dringende reden onverwijld beëindiging rechtvaardigt. Artikel 24, eerste lid, onder f, van de toelatingsovereenkomst bepaalt dat een dergelijke grond aanwezig is indien niet binnen drie maanden na beëindiging van de overeenkomst tot samenwerking, opnieuw een overeenkomst tot samenwerking is aangegaan.

- 4.2 De Stichting heeft de opzegging van de toelatingsovereenkomst allereerst gegrond op de opzegging door C. en D. van de maatschapovereenkomst met ingang van 31 december 2006, en het ontbreken van een overeenkomst tot samenwerking per 1 januari 2007. In de brief van 15 december 2006 heeft de Stichting daarbij gewezen op het standpunt ingenomen door C. en D. dat het, gemeten naar de medisch-professionele standaard en uit een oogpunt van patiëntenveiligheid, niet (langer) verantwoord is om eiser op deeltijdbasis in de gelegenheid te stellen zijn praktijk voort te zetten.
- 4.3 De Stichting heeft de opzegging daarnaast gegrond op het oordeel dat eiser een aantal voor de beroepsuitoefening als cardioloog essentiële verrichtingen niet meer op verantwoorde wijze kan uitoefenen, waardoor eiser buiten staat is bij acute problemen direct en adequaat op te treden. Hij mist de bekwaamheid om zijn functie als cardioloog volledig uit te oefenen, zo stelt de Stichting in de memorie van antwoord.
- 4.4 Dat eiser een aantal essentiële verrichtingen niet meer kan verrichten staat tussen partijen vast. Daarmee is echter nog niet gegeven dat eiser als cardioloog voor zijn resterende arbeidsvermogen niet meer kon en kan functioneren. Dat hangt af van de verdeling van de te verrichten taken tussen de betrokken cardiologen, en de bereidheid en de mogelijkheid in de gegeven setting taken van elkaar over te nemen. Gebleken is dat sedert medio 2005 één of meer taken van eiser worden overgenomen door de andere cardiologen, maar dat de bereidheid van C. en D. dat in de toekomst te blijven doen afwezig is. Verder is gebleken dat geen onafhankelijk onderzoek is gedaan naar het antwoord op de vraag wat de arbeidsbeperkingen van eiser precies waren/zijn, en in hoeverre die hem beletten binnen B. een zinvolle invulling te geven aan zijn resterende arbeidsvermogen. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat het gelet op de omstandigheden op de weg van de Stichting had gelegen voorstellen te doen voor onafhankelijk onderzoek. Dit temeer nu de Stichting de opzegging van de toelatingsovereenkomst mede heeft gebaseerd op haar standpunt over het functioneren van eiser. De in de procedures aan de zijde van de Stichting overlegde verklaringen zijn op dit punt naar het oordeel van het Scheidsgerecht onvoldoende, omdat zij geen duidelijk zicht geven op de resterende arbeidsmogelijkheden. Het oordeel van prof. dr E., neergelegd in diens brief van 31 mei 2007, is vooral een reactie op het standpunt van de door eiser geraadpleegde cardioloog dr F., neergelegd in de brief van 12 december 2006, en niet een zelfstandig oordeel over de arbeidsmogelijkheden van eiser. Prof. dr E. heeft eiser niet gesproken. Bovendien is het oordeel van Prof. dr E. gevraagd en in geding gebracht nadat de toelatingsovereenkomst was opgezegd en na de non-actiefstelling. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat de Stichting aldus tekort geschoten is in haar verplichting deugdelijk te doen vaststellen of en zo ja in hoeverre eiser nog als medisch specialist zou kunnen functioneren.
- 4.5 De Stichting beroept zich er tevens op dat zij is geconfronteerd met het in toenemende mate ontbreken van een samenwerking tussen de cardiologen en dat herstel van de samenwerking, zeker na medio februari 2007, al dan niet in maatschapverband, niet meer te verwachten is. De weigering van C. en D. tot verdere samenwerking is gebaseerd op hun stelling dat het, gemeten naar de medisch-professionele standaard en uit een oogpunt van patiëntenveiligheid, niet (langer) verantwoord is om eiser op deeltijdbasis in de gelegenheid te stellen zijn praktijk voort te zetten. Op grond van de stukken is gebleken dat ook andere factoren binnen de maatschap hebben bijgedragen

tot verstoorde verhoudingen tussen de cardiologen. Zo is door de tijdelijke ziekte van zowel C. en D. in 2006 gebleken hoe kwetsbaar het samenwerkingsverband was. Dit heeft een rol gespeeld bij de afnemende bereidheid van C. en D. om tezamen met eiser naar oplossingen te zoeken. C. en D. hebben vanaf medio 2006 de oplossing voor de gerezen situatie vooral gezocht in het aantrekken van een of meer nieuwe collega's; voor eiser was in de nieuwe constellatie geen plaats meer.

Het Scheidsrecht is van oordeel dat de Stichting - gelet op de kwetsbare positie waarin eiser zich bevond - zich ook op dit punt actiever had dienen op stellen. Mede als gevolg van de passieve opstelling van de Stichting, die zich te snel heeft geschaard aan de zijde van C. en D., is binnen de maatschap onvoldoende gezocht naar mogelijkheden om het resterende arbeidsvermogen van eiser op zinvolle wijze binnen de ziekenhuizen van de Stichting te benutten. Gebleken is dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst tegen 31 december 2006 heeft bijgedragen aan een verharding van de onderlinge standpunten en de verhouding tussen de cardiologen, dit terwijl het op de weg van de Stichting had gelegen vanuit haar eigen verantwoordelijkheid de cardiologen aan te sporen tot overleg.

- 4.6 Gelet hierop was de opzegging van de toelatingsovereenkomst tegen 31 december 2006 naar het oordeel van het Scheidsrecht prematuur, en derhalve onrechtmatig. Voorzover de opzegging was gebaseerd op het ontbreken van een samenwerkingsverband was zij in strijd met het bepaalde in artikel 24, eerste lid, onder f, van de toelatingsovereenkomst, waar dit artikelonderdeel bepaalt dat een grond voor opzegging aanwezig is indien niet binnen drie maanden na beëindiging van de overeenkomst tot samenwerking, opnieuw een overeenkomst tot samenwerking is aangegaan. Die situatie deed zich ten tijde van de opzegging niet voor.
- 4.7 Ter zitting is gebleken dat de verhoudingen tussen eiser en de overige leden van de maatschap inmiddels ernstig en onherstelbaar verstoord zijn. Ook volgens eiser is een goede samenwerking tussen de betrokken cardiologen een onmisbare voorwaarde voor het kunnen leveren van de vereiste kwaliteit van de patiëntenzorg. Eiser heeft ter zitting te kennen gegeven geen vruchtbare basis meer te zien voor samenwerking in de toekomst. Daarbij speelt voor hem mee dat hij, gegeven zijn situatie, afhankelijk is van de bereidheid van zijn collega's taken van hem over te nemen. Die bereidheid is niet afdwingbaar. Verder is gebleken dat inmiddels ook binnen de organisatie van de Stichting, waaronder het stafbestuur, onvoldoende vertrouwen bestaat in het verdere functioneren van eiser. Gelet hierop acht het Scheidsrecht verder onderzoek naar het antwoord op de vraag of en in hoeverre eiser in staat is als cardioloog binnen de ziekenhuizen van de Stichting te functioneren niet zinvol.
- 4.8 Een en ander leidt tot de conclusie dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst per 15 juni 2007 in stand gelaten moet worden. De op het besluit tot opzegging betrekking hebbende vorderingen van eiser worden daarom afgewezen.
- 4.9 Het Scheidsrecht ziet aanleiding eiser een vergoeding naar billijkheid toe te kennen. Bij het bepalen van de hoogte van de vergoeding kent het Scheidsrecht in het bijzonder gewicht toe aan de opstelling van de Stichting, zoals die hiervoor aan de orde is gekomen. In het bijzonder moet het aan de Stichting als een tekortkoming worden toegerekend dat geen serieuze pogingen zijn gedaan voor eiser in verband met diens gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid een oplossing te vinden, waardoor de nadelige gevolgen van zijn ziekte voor hem beperkt konden blijven zonder dat de

belangen van een behoorlijke patiëntenzorg in gevaar zouden komen. Daarnaast is rekening gehouden met de navolgende omstandigheden. Binnen het ziekenhuis van de Stichting is in confesso dat eiser, die sedert 1984 in het ziekenhuis werkzaam is als cardioloog, een bekwaam en hardwerkend cardioloog is met oog voor de medische zorg. Er zijn in al die jaren nimmer klachten geuit over het functioneren van eiser. Voor zover eiser sedert 2006 buiten staat is zijn functie als cardioloog volledig uit te oefenen valt hem hiervoor geen enkel verwijt te maken. Na 15 juni 2007 zal eiser voor wat betreft zijn resterende arbeidsvermogen niet onmiddellijk over andere inkomsten kunnen beschikken. Gelet op zijn gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, de aard van zijn ziekte en zijn leeftijd zal het vinden van passend werk elders moeilijk zijn. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat gegeven deze omstandigheden het redelijk is de Stichting gedeeltelijk te belasten met de financiële gevolgen van de opzegging en kent eiser een schadevergoeding naar billijkheid toe van € 300.000,--.

- 4.10 De Stichting dient aan eiser ook het bedrag gemoeid met de hem toekomende goodwill te voldoen. Eiser is thans niet meer in de reële mogelijkheid deze goodwill van zijn opvolger te bedingen. Het risico dat de goodwill niet of niet geheel voldaan zal worden, behoort niet voor zijn rekening te komen.

De Stichting heeft in de memorie van antwoord aangegeven garant te staan voor de goodwill voor zover de hoogte wordt bepaald volgens richtlijnen van de Orde van Medische Specialisten. Namens de Stichting is ter zitting voorts verklaard dat zij er op zal toezien dat eiser geen financieel nadeel zal lijden terzake van de berekening van de goodwill als gevolg van eventuele niet-waarneming gedurende de periode van 20 februari tot 15 juni 2007.

Het Scheidsgerecht zal de Stichting veroordelen haar toezegging op dit punt na te komen.

non-actiefstelling

- 4.11 De non-actief stelling van eiser, zo staat in de brief van 20 februari 2007, is gebaseerd op de conclusie van de Stichting dat er sprake was van een “onhoudbare situatie” als gevolg van het ontbreken van elke samenwerking tussen de cardiologen.
- 4.12 Na een periode voor 50% te hebben gewerkt, was eiser per 1 november 2006 voor 62,5% gaan werken. Vanaf 5 december 2006 deed eiser geen nachtdiensten meer. Eerder, medio 2005, was afgesproken dat hij geen hartcatheterisaties meer zou doen. De Stichting heeft het Scheidsgerecht niet kunnen overtuigen van de juistheid van haar stelling dat er per 20 februari 2007, dat wil zeggen kort na 1 november 2006, een acute medische noodzaak was eiser zijn resterende werkzaamheden te ontnemen. Niet is gebleken dat zich ten tijde van het besluit tot non-actiefstelling een relevante fysieke achteruitgang van eiser als gevolg van zijn ziekte met gevolgen voor zijn praktijk voordeed.
- 4.13 De Stichting stelt terecht dat van C. en D. niet de bereidheid kan worden afgedwongen om op permanente basis eiser te ontzien van de uitvoering van de fysiek zwaardere taken van een cardioloog. Dat betekent echter niet dat van de betrokken partijen niet verlangd had kunnen worden tijdelijk de bestaande afspraken te continueren. Het Scheidsgerecht acht het niet billijk dat alle verwijten terzake van de problematische samenwerking bij eiser worden neergelegd. Ook C. en D. hebben daar een aandeel in gehad. De verplichting tot samenwerking gold alle betrokken cardiologen, niet alleen eiser.

Niet valt in te zien waarom de Stichting niet van de collega cardiologen had kunnen verlangen dat op basis van de gemaakte afspraken, of desnoods op basis van nadere afspraken, zonodig met instructies van de zijde van de Stichting, vooralsnog de praktijk werd voortgezet, dat wil zeggen totdat duidelijkheid bestond omtrent enige vorm van samenwerking tussen de cardiologen, dan wel over de opzegging van de toelatingsovereenkomst per 15 juni 2007.

- 4.14 Het Scheidsgerecht is van oordeel dat de Stichting te snel is overgegaan tot de non-actiefstelling van eiser. De Stichting is in zoverre te kort geschoten. Het besluit is onrechtmatig jegens eiser. Het Scheidsgerecht ziet echter geen aanleiding de Stichting, conform het door eiser gevorderde, te veroordelen tot intrekking van het besluit van 20 februari 2007, aangezien de toelatingsovereenkomst met ingang van 15 juni 2007 is beëindigd en deze beëindiging in stand wordt gelaten.
- 4.15 Het Scheidsgerecht is vooralsnog niet gebleken van schade aan de zijde van eiser als gevolg van het onrechtmatige besluit tot non-actiefstelling. De vordering van eiser wordt in zoverre afgewezen.
Voorzover het besluit inkomensschade tot gevolg zou hebben gehad, wijst het Scheidsgerecht partijen op het bepaalde in artikel 26, zevende lid, van de toelatingsovereenkomst, waaruit volgt dat partijen in dat geval in overleg dienen te treden over vergoeding van de gederfde inkomsten als gevolg van de non-actiefstelling.

5. Kosten Scheidsgerecht, proceskosten

- 5.1 Nu de aanvankelijke opzegging van de toelatingsovereenkomst tegen 31 december 2006 naar de mening van het Scheidsgerecht prematuur, en daarmee onjuist was dient de Stichting te worden veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht van de daarmee samenhangende procedures.
- 5.2 Nu de non-actiefstelling door het Scheidsgerecht onrechtmatig wordt geoordeeld, en er grond is aan eiser een vergoeding naar billijkheid toe te kennen, zal de Stichting als grotendeels in het ongelijk gestelde partij veroordeeld worden in de kosten van het Scheidsgerecht van de daarmee samenhangende procedures.
- 5.3 Wat betreft de proceskosten is er aanleiding te beslissen dat ieder van partijen de eigen kosten draagt.

6. De beslissing

Het Scheidsgerecht, dan wel zijn voorzitter, wijst het volgende arbitraal vonnis:

- 6.1 De Stichting wordt veroordeeld aan eiser ter zake als billijke vergoeding te betalen een bedrag van driehonderdduizend euro (€ 300.000), welk bedrag opeisbaar is vanaf 15 juni 2007;
- 6.2 Veroordeelt de Stichting haar toezegging er voor in te staan dat aan eiser de gebruikelijke vergoeding van diens goodwill wordt betaald, na te komen.
- 6.3 De kosten van het Scheidsgerecht in de procedures 06/24 en 07/06KG, vastgesteld op € 5.207,61 komen voor rekening van de Stichting, met dien verstande dat deze kosten zullen worden verhaald op het door eiser betaalde voorschot, zodat de Stichting te dier zake aan eiser zal dienen te betalen een bedrag van € 5.207,61. Gegeven het door eiser gestorte voorschot zal aan hem een bedrag van € 192,39 worden gerestitueerd.
De kosten van het Scheidsgerecht in de procedure 06/23KG, vastgesteld op € 1.935,97 komen eveneens voor rekening van de Stichting en dienen door deze (rechtstreeks) aan het Scheidsgerecht te worden voldaan.
Voor het overige dienen partijen de eigen kosten te dragen.
- 6.4 De overige vorderingen van eiser - voorzover deze niet zijn ingetrokken - worden afgewezen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 21 augustus 2007 door mr B.J. van Ettekoven, als voorzitter, drs S.H. Hartman-Faber en dr W.N.M. Hustinx, leden, met bijstand van mr J.C.W. de Sauvage Nolting, als griffier.